

Sygn. akt II W 1121/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie II Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący – SSR Witold Bojanowski

Protokolant - st. sekr. sądowy Ilona Michalska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 r.

z oskarżenia publicznego Straż Miejskiej W. - sygn. akt **SW.DW.405. (...).2012**

sprawy:

M. F. (F.)

syna W. i I. ur. (...) w L.

obwinionego o to, że:

do dnia 06 lipca 2012r. do godz. 20.30 we W. na ul. (...), będąc właścicielem samochodu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu powierzył ten pojazd do używania w dniu 27.05.2012r.,

tj. o wykroczenie z art. 96 §3 kw,

I. obwinionego M. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia opisanego w części wstępnej wyroku, eliminując z opisu zwrot „do godz. 20.30” i za to na podstawie art. 96 §3 kw w zw. z art. 24 §1 i §3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych;

II. na podstawie art. 118 §1 kpw w zw. z § 1. rozporządzenia w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania w sprawach o wykroczenia zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 zł oraz na podstawie art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 617 kpk w zw. z art. 119 kpw wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

Sygn. akt II W 1121/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony M. F. jest właścicielem (bądź co najmniej użytkownikiem) samochodu marki B. o nr rej. (...).

W dniu 27.05.2012 r., we W. przy ulicach (...), nieustalona dotychczas osoba kierująca powyżej wskazanym pojazdem przekroczyła prędkość o 23 km/h. W miejscu, gdzie obowiązuje maksymalna prędkość 40 km/h pojazd ten przemieszczał się

z prędkością 63 km/h. Pomiaru prędkości dokonywała Straż Miejska W..

W związku z tym zdarzeniem Straż Miejska W., mająca siedzibę na

ul. (...), wszczęła czynności wyjaśniające w kierunku ujawnienia sprawcy wykroczenia przekroczenia prędkości. W dniu 18.06.2012 r. zostało wysłane przez Straż Miejską W. „Wezwanie” do M. F. na adres: (...)-(...) O., ul. (...). Do tego „Wezwania” załączono druk „Oświadczenia” oraz Raport-zdjęcie z ujawnienia wykroczenia drogowego przy pomocy urządzenia samoczynnie rejestrującego przekroczenie prędkości. „Wezwanie” to zawierało m.in. stwierdzenie, że „W przypadku, gdy Pan jako właściciel pojazdu nie jest osobą kierującą pojazdem uwidocznionym na zdjęciu, to zgodnie z art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie”. Ponadto „Wezwanie” zawierało stwierdzenie, że „W przypadku braku odpowiedzi na niniejsze wezwanie lub niestawienie się w terminie 7 dni od daty jego otrzymania oraz nienadesłania w w/w terminie wyjaśnień na piśmie (...) zostaną wszczęte czynności wyjaśniające w sprawach o wykroczenia celem wystąpienia do sądu w wnioskiem o ukaranie”. Na drugiej stronie „Oświadczenia”, dołączonego do „Wezwania”, znajdowało się ponowne przytoczenie treści art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym. Ponadto umieszczono tam też kolejną informację o treści: „ Kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie podlega karze grzywny do 5.000 zł (art. 96 §3 kodeksu wykroczeń)”.

Obwiniony osobiście odebrał przedmiotowe „Wezwanie” w dniu 29.06.2012 r..

Do dnia 06.07.2012 r. obwiniony nie udzielił Straży Miejskiej W. odpowiedzi na przesłane „Wezwanie” i nie wskazał temu organowi komu powierzył przedmiotowy pojazd do używania w dniu 27.05.2012r.

Dowód: - Raport z pomiaru prędkości, k. 4,

- „Wezwanie” Straży Miejskiej we W. do obwinionego, k. 7-8,
- pokwitowanie odbioru, k 10.

Obwiniony M. F. ma 38 lat. Brak informacji, aby obwiniony był karany oraz by był leczony psychiatrycznie lub odwykowo.

Dowód: - raport z pomiaru prędkości, k. 4,

- wydruk z CEL, k. 9.

Obwiniony nie składał wyjaśnień w przedmiotowym postępowaniu.

Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach. Zdaniem Sądu ich wiarygodność nie budziła wątpliwości.

Raport z pomiaru prędkości zawiera zdjęcie, na którym widnieje samochód marki B. o nr rej. (...). Z raportu tego wynika też, że właścicielem (a co najmniej użytkownikiem) tego samochodu jest M. F. zamieszkały pod adresem: (...)-(...) O., ul. (...).

„Wezwanie” Straży Miejskiej W. do obwinionego M. F. z dnia 18.06.2012 r. zawiera wyraźne wskazanie, że adresat jest zobowiązany w terminie 7 dni udzielić żądanej odpowiedzi bądź stawić się w siedzibie Straży Miejskiej W.. W „Wezwaniu” tym jednoznacznie wskazano, iż obwiniony – jeżeli sam nie prowadził wówczas tego samochodu – to ma obowiązek wskazać, kto tym pojazdem wówczas kierował.

Pokwitowanie odbioru z datą 29.06.2012 r. jednoznacznie potwierdza, że „Wezwanie” z 18.06.2012 r. zostało obwinionemu doręczone. Z Pokwitowania tego wynika, że obwiniony odebrał tę korespondencję osobiście.

Zaznaczono bowiem, że przesyłkę „doręczono: a) adresatowi”. Ponadto przesyłka była awizowana i pozostawiona w placówce pocztowej.

*

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że obwiniony M. F. popełnił zarzucane mu wykroczenie.

Obwiniony do dnia 06 lipca 2012 r. we W. na ul. (...) (siedziba Straży Miejskiej W.), będąc właścicielem samochodu marki B. o nr rej. (...), nie wskazał na żądanie uprawnionego organu Straży Miejskiej W., komu powierzył ten pojazd do używania w dniu 27.05.2012 r..

Zgodnie z treścią art. 78 ust. 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Jest to taki sam obowiązek jak wiele innych nałożonych na posiadaczy pojazdów bądź kierujących pojazdami przez Prawo o ruchu drogowym.

Należy podkreślić, że przepis art. 78 ust. 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym nie uzależnia udzielenia informacji od czytelności zdjęcia. Przepis ten ma bowiem charakter ogólny i dotyczy także innych sytuacji, a nie tylko zdjęć z fotoradaru. Obowiązek ten obciąża właściciela lub posiadacza pojazdu, podobnie jak inne obowiązki ujęte w Prawie o ruchu drogowym (np. posiadanie dokumentu potwierdzającego zawarcie obowiązkowego ubezpieczenia OC, czy też posiadanie aktualnego przeglądu rejestracyjnego – corocznego badania technicznego). Każdy, decydując się być właścicielem lub posiadaczem pojazdu, poddaje się także takiemu obowiązkowi i powinien się liczyć z tym, że może zostać wezwany do udzielenia organowi takiej informacji. Dołączone do wezwania zdjęcie może jedynie pomóc osobie wzywanej do złożenia prawidłowej informacji.

Na podstawie art. 12 ust 4 i 5 Ustawy z dnia 29.08.1997 r. o strażach gminnych, straż gminna (miejska) ma prawo do nakładania grzywnien w postępowaniu mandatowym za określone wykroczenia oraz do dokonywania czynności wyjaśniających w trybie i zakresie określonym w kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia. Zatem straż miejska jako organ procesowy prowadzący czynności wyjaśniające w sprawie o konkretne wykroczenie drogowe może zwrócić się także na piśmie do właściciela bądź użytkownika pojazdu o udzielenie informacji, kto w oznaczonym czasie tym pojazdem dysponował.

Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 96 §3 kw.

Czyn ten obwiniony popełnił umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Mając bowiem świadomość, że istnieje obowiązek udzielenia uprawnionemu organowi przedmiotowej informacji, nie wywiązał się z niego. Chciał więc popełnić ten czyn zabroniony.

Między zdarzeniem, które interesowało Straż Miejską W. a datą, w której obwiniony miał udzielić odpowiedzi, upłynął ledwie miesiąc. Nie był więc to zbyt długi okres czasu, który mógłby powodować, że obwiniony będzie miał uzasadnione problemy z ustaleniem faktu, o który zapytanie wystosowała Straż Miejska W..

Ponadto jeżeli obwiniony ma problem w ustaleniu takich faktów, to powinien zawczasu wprowadzić ewidencję korzystania z tego samochodu. Tylko bowiem on jako właściciel bądź co najmniej użytkownik przedmiotowego pojazdu jest władny wprowadzić taką ewidencję. Na nim to bowiem spoczywa obowiązek z art. 78 ust. 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Na marginesie należy wskazać, że nie wyłącza odpowiedzialności obwinionego uregulowanie prawne z art. 183 §1 kpk w zw. z art. 41 §1 kpw. Przepis art. 183 §1 kpk dotyczy tylko narażenia na odpowiedzialność za przestępstwa. Nie dotyczy zaś narażenia na odpowiedzialność za wykroczenia. Przepis art. 41 §1 kpw nakazuje stosować ten przepis (jak też kilka innych) odpowiednio w procedurze wykroczeniowej. Nie zmienia jednak jego treści poprzez umożliwienie uchylenia się od odpowiedzi na pytanie, która to odpowiedź narażałaby na odpowiedzialność za wykroczenie, gdyż w takim

przypadku nie można byłoby uchylić się od odpowiedzi na pytanie narażające na odpowiedzialność za przestępstwo - a takie rozumowanie byłoby co najmniej nielogiczne.

Także Sąd Najwyższy uznał: "Odpowiednie stosowanie - z mocy art. 41 §1 k.p.w. - w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przepisu art. 183 §1 k.p.k., w jego brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 10 stycznia 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 17, poz. 155), nie oznacza, aby osoba przesłuchiwana w charakterze świadka (składająca oświadczenie dowodowe w tym charakterze) w sprawie o wykroczenie mogła uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli jej udzielenie mogłoby narazić osobę dla niej najbliższą na odpowiedzialność za wykroczenie" (Uchwała SN z dnia 30 listopada 2004 r., I KZP 26/04, OSNKW 2004, nr 11-12, poz. 102).

Zatem obwiniony nie mógł w oparciu o te przepisy skutecznie uchylić się od udzielenia informacji organowi.

Wina obwinionego nie budzi wątpliwości. Nie ujawniły się u obwinionego przesłanki do ograniczenia poczytalności, ani nie wystąpiły inne okoliczności winę tę wyłączające.

*

Oceniając całokształt okoliczności związanych z zachowaniem obwinionego Sąd uznał, że społecznie sprawiedliwa i adekwatna do popełnionego czynu będzie dla niego kara 300 zł grzywny.

Określając wysokość grzywny Sąd miał na względzie okoliczności czynu. Skutkiem zachowania obwinionego było na razie uniknięcie odpowiedzialności przez sprawcę wykroczenia - przekroczenia prędkości.

W ocenie Sądu grzywna w takim wymiarze jest wystarczająca, aby ukarać obwinionego. Nie był on dotychczas karany. W ocenie Sądu takie zachowanie obwinionego miało charakter jednorazowy i nie powtórzy się w przyszłości.

Sąd zasądził od obwinionego zryczałtowane wydatki postępowania zgodnie z powołanymi przepisami uznając, że będzie on w stanie je ponieść. Nie ma bowiem podstaw do odstąpienia od zasady z art. 118 §1 kpw, iż to skazanego obciążają koszty postępowania.

Mając powyższe na względzie orzeczono, jak w sentencji.